

Gregorius scribit Augustino angloꝝ episcopo Si ea destruerem que a
 predecessores nūc stauerūt nō constructoꝝ h̄ euerfor esse iusticie comprobaret
 Sed ip̄ nō debet comprobari destructoꝝ cōonū ne notetur de heresi. nō po
 test ergo reuocare priuilegia suoꝝ predecessoꝝ. **I**dem gregorius scribens
 dominico carthasiensi episcopo de ecclesiasticis priuilegijs q̄ nostra frater
 nicas scribit. hoc postposita dubitatione teneat q̄ sicut nostra defendimus
 ita singulis quibzq; eccl̄ie sua iura suamus. **I**n p̄ccarium est qd̄ scribit̄
 xx. v. q. ij. sc̄a romana ecclesia sua auctoritate aggregata valet disingere a
 disiuncta cōgregare rationis tū eq̄tate cōsiderata. vñ vel pietatis vel nece
 ssitatis intuitu semel a se cōcessa valet vel in totū vel in ptem cōmutare.
R. dicendum. q̄ priuilegiū vel ē psonale vel est gnale. utriq; autē p papā
 indultum in toto vel in pte per successorem reuocari potest. Nam si sit pui
 legiū speciale seu psonale potest reuocari ppter abusum. quia priuilegiū
 omnino meret̄ amittere qui pmissa sibi abutitur p̄tate ut scribit̄. xi. q. iij.
 Secūdo si subrepticie et falso mō vel falsis p̄cibus fuit impetratū. Nā men
 dax p̄cator impetratis carere dz et quibz scripta dirigunt̄ sūt puniendi si
 p̄am mendacia meruerūt argui ut scribit̄ xx. v. q. ij. Tercio si reipublice p̄
 p̄cipi noamentū p̄stet q̄ nec dampnosa fisco nec iuri cōteraria postulati
 oportet. q̄ sic scribit̄ xx. v. q. j. Si vero sit priuilegiū generale reuocari p̄t
 vel ppter delinq̄ntiū correctionē ut si ciues occidat suū ep̄m priuilegio ep̄a
 lis dignitatis p̄ueno debent carē. vel ppter in meli⁹ cōmutationē. sicut res ec
 clesiastice q̄ alienari nō possūt ex speciali priuilegio p̄t in melius cōmutari
 Ep̄ales similiter sedes vel hospitalitatis vel paupertatis necessitate q̄nq;
 mutantur a in vnū redigunt̄. vel ppter pietatis et necessitatis subuentionē
 ut q̄ ex priuilegio religiosi vel domibz religiosoz cōcedunt̄. It̄ eoz necessi
 tate releuata si postmodū cognoscant̄ esse in detrimentū cathedralis vel
 prothialis eccl̄ie possūt suberahi cū bonū cōe sit p̄ferendū auliter bono pri
 uato. **A**d p̄mū ergo est dicendum q̄ priuilegia eccl̄iaz a monasterioꝝ aut
 tis tēporibz in cōcessa d̄nt pmanē ne viz p̄ter eius auctoritatē a q̄ data sūt
 p̄tra ip̄az liceat ire alicui. vñ cū p̄ ip̄m dent̄ p̄ ip̄m reuocari p̄t. **A**d ij. ē
 dicendū q̄ cū priuilegia p̄cedunt̄ vel ppter paupm subuentionē vel ppter p̄
 uentū eccl̄ie remu. neracōez vel ppter reipub. p̄moem nō cūntur iusticia h̄
 p̄strunt̄ q̄ntūamq; videat̄ talis p̄cessio iuri cōi obuiare. cū legislatoris in
 tenōe auctoritatis in talibz sp̄ intelligat̄. **E**t per hoc p̄ respōsio ad iij
Questio l. vij. de interpretatione
Tertius p̄dicandū est de interpretacōe. Circa qd̄ q̄runt̄ quinq;
 Primo Utrū sol⁹ ip̄ possit priuilegiū apostolici iur̄ interpretari. Secūdo
 Utrū sol⁹ ip̄ possit interpretari sacra scripturā. Tercio utz ad ip̄z
 potest interpretari ius civile. Quarto Utrū ip̄ possit interpretari ius nature